

og mere at vende sig fra de stærke og de fede Kød- og Flæskespiser til mere vegetabilsk Føde, medvirkende til, at Drikkeriet tager af. Der er efter min Mening ikke noget bedre Middel mod Trang til overdreven Nydelse af Spiritus end at spise vegetabilsk Føde; Frugtsaft modarbejder ganske sikkert stærkere end noget andet Tilbøjeligheden og Trangen til overdreven Nydelse af Spiritus.

Det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (Meyer) antydede, at der kunde komme en frivillig Bevægelse indenfor Arbejderklassen, som medførte, at Drikkeriet paa Arbejdspladserne hørte op. Jeg tror, at det vilde være ganske overordentlig heldigt. Det vilde, tror jeg, mere end noget andet styrke Arbejderklassens Magt, baade politisk og socialt, dersom man kunde naa dertil, at Arbejderne selv bestemte sig til ikke at drikke i Arbejdstiden og paa Arbejdspladsen. Det, at man ikke drak hele Dagen igennem, vilde sikkert gøre Arbejderen mindre tilbøjelig til at gaa paa Værtshus, naar han om Aftenen forlod sin Arbejdsplads, og mere tilbøjelig til at hjembringe hele sin Arbejds løn til Familiens Underhold. I denne Henseende vilde det naturligvis ogsaa være overordentlig heldigt, om Arbejds lønnen ikke udbetaltes paa Værtshus. Det er muligt, at jeg tager fejl, men jeg tror, det er forbudt i Københavns Politivedtægt at udbetale Arbejds lønnen paa Værtshus. Ministeren nikker, det er altsaa rigtigt. Men det viser sig netop derigennem, at det er Arbejderne selv, der skulle regulere disse Forhold, thi dette Forbud i Københavns Politivedtægt er ganske betydningsløst, idet man gaar den Vej, at Arbejds lønnen udbetales til en Arbejderformand, altsaa en af Arbejdernes Kammerater, og denne begiver sig saa med den samlede Arbejds løn i sin Lomme hen paa et Værtshus, og der fordeler han saa Arbejds lønnen mellem sine Kammerater, og det kan jo ingen forbyde. Der er i Virkeligheden ingen, der kan forbyde det, uden Arbejderne selv, ingen andre end Arbejdernes Organisationer, og det bliver derfor disse, der selv maa tage denne Sag i deres Haand, ligesom Forbudet mod Drikkeri paa Arbejdspladserne. Det viser sig netop derigennem, at Forbudet, som findes i Københavns Politivedtægt, er ørkesløst, at det heller ikke vil kunne nytte noget at indføre en Bestemmelse desangaaende i nærstående Lovforslag.

Naar man nu ser Ædrueligheden gaa

frem i vor Befolkning, er det efter min Mening kun naturligt og rimeligt, at Lovgivningen søger at holde Skridt med Udviklingen i Befolkningen og søger at understøtte den gode Udvikling. Men jeg tror, man maa passe paa, at man ikke gaar for vidt i Forbud, thi hvis man gør det, vil der aabne sig Smugkroer, maaske flere Smugkroer for hver enkelt lovlig Beværtning, man lukkede. Men man maa efter min Mening heller ikke gaa for vidt i Frihed, thi saa kunne de mange Smaa-beværtninger let blive en Agitation for Forbrug af stærke Drikke, for Drukken-skab og derved modvirke Ædrueligheds-bevægelsen. Jeg tænker herved paa de smaa Beværtninger, hvor Værten drikker med Gæsterne og opfordrer Gæsterne til at drikke, naar de ere komne ind til ham. Det er naturligvis kun undtagelsesvis, at noget saadant finder Sted, og det er kun Udvæksterne paa Beværterstanden, der bære sig saaledes ad, og man vilde dømme meget uretfærdigt, hvis man vilde fordømme hele Standen, fordi der findes saadanne brodne Kar indenfor den. Naturligvis er Beværterstanden i og for sig en lige saa hæderlig Klasse indenfor vor Befolkning som nogen anden; der er i alle Næringslivets Forgreninger brodne Kar indenfor den enkelte Gren, som det ogsaa kan paavises indenfor Beværterstanden; men derfor maa man ikke fordømme hele Standen. Dennes Opgave er det jo paa ingen Maade at udsælge stærke Drikke og fremkalde Drukken-skab, men det er at beværte Folk, som have Trang til at faa Mad og Drikke; og det behøver jo ingenlunde altid at være stærke Drikke, de skulle have. Derfor tror jeg, det er en rigtig Fremgangsmaade, der af Kommissionen er bleven bragt i Forslag her, den, at man søger at begrænse Antallet af de Beværtninger, i hvilke der serveres stærke Drikke, men samtidig giver Næringsfriheden fuld Adgang til at gøre sine Virkninger gældende paa Beværterfagets Omraade, idet enhver, som opfylder den almindelige Lovgivnings Regler og Bestemmelser, kan faa Borgerskab eller Næringsbevis som Beværter kun ikke med stærke Drikke. Paa den Maade tror jeg, at man har gjort, hvad der er rimeligt og naturligt, for at understøtte Ædruelighedsbevægelsen i vort Folk og gjort, hvad der er nødvendigt og rigtigt, for at holde Næringsfriheden i Flor i vor Befolkning.

Derfor foreslaas det her i § 1, at medens Udskænkning af stærke Drikke skal være en Bevillingssag, skal der være